

Sp. zn.:7S/42/2015
IČS: 7015200411

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach ako správny súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Naďa a členov senátu JUDr. Dany Bystrianskej a JUDr. Mareka Kotoru v právnej veci žalobcu: **ZEN - Zelená energia, s.r.o.**, Herlianska 59, 040 14 Košice, IČO: 43 936 881, *právne zastúpeného...*, proti žalovanej: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave**, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, **o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0568/99/2014 z 29.01.2015**, takto

r o z h o d o l :

Žalobu z a m i e t a .

Účastníkom **nepriznáva** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobou z 08.04.2015 sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej Slovenskej obchodnej inšpekcie. Ústredného inšpektorátu

v Bratislave č. SK/0568/99/2014 z 29.01.2015, ktorým žalovaná ako správny orgán druhého stupňa podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodla o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0099/08/14 zo dňa 23.06.2014, ktorým mu bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) uložená pokuta vo výške 800 € pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c), § 5 ods. 1, § 7 ods. 1, § 18 ods. 1 a § 18 ods. 10 zákona o ochrane spotrebiteľa. Rozhodnutím správneho orgánu druhého stupňa z 29.01.2015 č. SK/0568/99/2014 bolo zmenené prvostupňové rozhodnutie z 23.06.2014 vo výrokovej časti nasledovne:

„porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) znie:

„pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona, v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk v obchodných podmienkach v Časti III. „ Reklamačný poriadok“ uvádzal podmienku spôsobilú založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. neprijateľnú podmienku. Uvedené bolo zistené v nasledovnom: „ Predávajúci nie je zodpovedný za prípadné škody spôsobené dopravcom (Slovenská pošta, kuriérska služba) s výnimkou dovozu tovaru našimi pracovníkmi. Tovar počas dopravy je ale riadne poistený. Pri preberaní je potrebné tovar poriadne skontrolovať aj napriek tomu, že je potrebné vyznačiť na dodacom liste prepravcovi a bezodkladne nás informovať o tejto skutočnosti. Ak sa hodnoverne preukáže, že dodaný tovar bo! vyexpedovaný v zlej kvalite, kupujúci má právo na bezplatnú výmenu za tovar v rovnakej hodnote.

porušenie zákazu podľa § 7 ods. 1 znie:

pre porušenie zákazu podľa § 7 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého sú zakázané nekalé obchodné praktiky, v nadväznosti na § 7 ods. 4 zákona, v zmysle ktorého za nekalú obchodnú praktiku sa považuje klamlivé konanie podľa § 8 a v nadväznosti na § 8 ods. 1 zákona, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk v obchodných podmienkach v Časti II, „ Dodanie predmetu kúpy “ uvádzal podmienky, ktoré boli spôsobilé zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, t.j. klamlivú obchodnú praktiku. Uvedené bolo zistené v nasledovnom: “Fotografie ponúkaného tovaru uvedeného na stránke sú len ilustračné.

„ Nezodpovedáme za chyby na internetovej stránke. V ponuke máme veľký počet položiek dôvodom čoho môže byť vzniknutie alebo výskyt niečoho nezrozumiteľného alebo chybného. Po prijatí objednávky sme však povinný Vás informovať o dostupnosti a cene tovaru a tak potvrdiť objednávku. “

Ostatná časť výroku, vrátane uloženej sankcie ostáva bez zmeny. “

2. Žalobca podal žalobu v zákonom stanovenej lehote podľa § 250b ods. 1 O. s. p. účinného do 30.06.2016.

3. Správny orgán prvého stupňa - Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so

sídlom v Košiciach pre Košický kraj vydal prvostupňové rozhodnutie č. P/0099/08/14 z 23.06.2014 na základe kontroly internetového obchodu žalobcu realizovaného prostredníctvom internetovej stránky www.kurenieZEN.sk. ktorej predmetom bolo posúdenie obsahu Obchodných podmienok (Všeobecných obchodných podmienok), a to za účelom prešetrenia písomného podnetu spotrebiteľa evidovaného prvostupňovým správnym orgánom pod č. 148/13, na základe podkladov stiahnutých z uvedenej internetovej stránky zo dňa 21.01.2013. Uloženie pokuty vo výške 800 € ako sankciu za porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa oprel správny orgán o nasledovné závery uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia z 23.06.2014:

„porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona, v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk v obchodných podmienkach v Časti 111. „Reklamačný poriadok“ uvádzal podmienku spôsobilú založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. neprijateľnú podmienku; pre porušenie zákazu podľa § 5 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého predávajúci nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé údaje alebo zamlčať údaje o nákupných podmienkach, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk klamal spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých údajov o sídle predávajúceho, o názve a adrese orgánu dozoru, ktorému činnosť poskytovateľ služieb podlieha a keď účastník konania žiadnym spôsobom neinformoval spotrebiteľov o spoplatnení osobného odberu tovaru pri objednaní tovaru prostredníctvom personálu prevádzkarne a o skutočnosti, že v prípade neprevzatia objednaného tovaru sa uhradená záloha považuje za storno poplatok;

pre porušenie zákazu podľa § 7 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého sú zakázané nekalé obchodné praktiky, v nadväznosti na § 7 ods. 4 zákona, v zmysle ktorého za nekalú obchodnú praktiku sa považuje klamlivé konanie podľa § 8 a v nadväznosti na § 8 ods. 1 zákona, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk v obchodných podmienkach v Časti II. „Dodanie predmetu kúpy“ uvádzal podmienky; ktoré boli spôsobilé zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého je predávajúci povinný spotrebiteľa riadne informovať o spôsobe a podmienkach reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a o vykonaní záručných opráv, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk žiadnym spôsobom neinformoval spotrebiteľov o rozsahu a podmienkach poskytovania záruky, vrátane dĺžky trvania záručnej doby pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 10 zákona, v zmysle ktorého je predávajúci povinný viesť evidenciu o reklamáciách, pričom evidencia o reklamáciách musí obsahovať poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie, keď evidencia o reklamáciách musí obsahovať poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie, keď evidencia o reklamáciách, vedená účastníkom konania, neobsahovala poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie spotrebiteľa zo dňa 07.01.2014.“

4. Jednotlivé právne závery uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia z 23.06.2014 odôvodnil správny orgán prvého stupňa nasledovnými konštatovaniami:

podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona, v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď

účastník konania na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk v obchodných podmienkach v Časti III. Reklamačný poriadok“ uvádzal podmienku spôsobilú založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. neprijateľnú podmienku. Uvedené bolo zistené v nasledovnom:

„Predávajúci nie je zodpovedný za prípadné škody spôsobené dopravcom (Slovenská pošta, kuriérska služba) s výnimkou dovozu tovaru našimi pracovníkmi. Tovar počas dopravy je ale riadne poistený. Pri preberaní je potrebné tovar poriadne skontrolovať aj napriek tomu, že naši dopravcovia sú spoľahliví a k poškodeniu dochádza len málokedy. Viditeľné poškodenie je potrebné vyznačiť na dodacom liste prepravcovi a bezodkladne nás informovať o tejto skutočnosti. Ak sa hodnoverne preukáže, že dodaný tovar bol vyexpedovaný v zlej kvalite, kupujúci má právo na jeho bezplatnú výmenu za tovar v rovnakej hodnote.“

Uvedená podmienka je v rozpore s § 53 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady. Predávajúci uvedenou podmienkou navyše vylúčil svoju zodpovednosť za vady výrobku spôsobené prepravcom, napriek tomu, že prepravu zabezpečuje predávajúci. Uvedená podmienka je teda v rozpore s § 619 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého predávajúci zodpovedá za vady, ktoré má predaná vec pri prevzatí kupujúcim. Podľa § 614 ods. 3 Občianskeho zákonníka pri zásielkovom predaji prechádza vlastníctvom na kupujúceho prevzatím veci kupujúcim na mieste dodania ním určenom. Podľa § 619 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nejde o veci, ktoré sa rýchlo kazia alebo o použité veci, zodpovedá predávajúci za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe. Podľa § 620 ods. 2 Občianskeho zákonníka je záručná doba 24 mesiacov;

podľa § 5 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého predávajúci nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé údaje alebo zamlčať údaje o nákupných podmienkach, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk klamal spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých údajov o sídle predávajúceho, nakoľko uvádzal: *„Internetovýportál www.kurenieZEN.sk je prevádzkovaný spoločnosťou ZEN-Zelená energia, s.r.o. Partizánska 1351/25, 986 01 Filákov“*, pričom správne sídlo účastníka konania podľa výpisu z Obchodného registra je Herlianska 59. Košice. Účastník konania zároveň na svojej internetovej stránke uvádzal nepravdivé informácie o názve a adrese orgánu dozoru, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha, keďže uvádzal ako orgán dozoru Inšpektorát SOI pre Banskobystrický kraj. Dolná 46, 974 00 Banská Bystrica 1, pričom správne malo byť uvedené Inšpektorát SOI pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice. Účastník konania taktiež žiadnym spôsobom neinformoval spotrebiteľov v priestoroch prevádzkarne o spoplatnení osobného odberu tovaru pri objednaní tovaru prostredníctvom personálu prevádzkarne, pričom v Objednávacom formulári zo dňa 05.12.2013, vystavenom spotrebiteľovi (pisateľovi podnetu) bola uvedená položka Osobný odber v sume 7,20 eur a o skutočnosti, že v prípade neprevzatia objednaného tovaru sa uhradená záloha považuje za storno poplatok (táto informácia bola poskytnutá inšpektorom SOI len ústne zamestnankyňou účastníka konania);

podľa § 7 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého sú zakázané nekalé obchodné praktiky, v nadväznosti na § 7 ods. 4 zákona, v zmysle ktorého za nekalú obchodnú praktiku sa

považuje klamlivé konanie podľa § 8 a v nadväznosti na § 8 ods. 1 zákona, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk v obchodných podmienkach v Časti II. „Dodanie predmetu kúpy“ uvádzal podmienky, ktoré boli spôsobilé zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, t.j. klamlivú obchodnú praktiku. Uvedené bolo zistené v nasledovnom:

„Fotografie ponúkaného tovaru uvedeného na stránke sú len ilustračné.“

..Nezodpovedáme za chyby na internetovej stránke. V ponuke máme veľký počet položiek, dôvodom čoho môže byť vzniknutie alebo výskyt niečoho nezrozumiteľného alebo chybného. Po prijatí objednávky sme však povinný Vás informovať o dostupnosti a cene tovaru a tak potvrdiť objednávku. "

Uvedené podmienky sú v rozpore s § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedené údaje o tovare patria medzi hlavné znaky výrobku potrebné pre kvalifikované rozhodnutie spotrebiteľa o obchodnej transakcii. Údaje o hlavných znakoch výrobku musia byť dostatočne konkrétne a záväzné, nakoľko spotrebiteľ na základe nich sa rozhoduje o kúpe daného výrobku. Poskytnutie takýchto nezáväzných informácií môže viesť spotrebiteľa do omylu a zapríčiniť, že spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Účastník konania má navyše povinnosť informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku platnej v čase ponuky, pričom za týmto účelom je ako predávajúci povinný zreteľne označiť výrobok cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť, čo vyplýva z ustanovenia § 14 ods. 1 zákona. Zároveň vzhľadom na charakter predaja realizovaného účastníkom konania (zásielkový predaj) sa na ňu ako predávajúceho vzťahovala i povinnosť vyplývajúca z ustanovenia § 10 ods. 1 písm. c) a h) zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov, t.j. povinnosť pred uzavretím zmluvy súčasne s ponukou tovaru spotrebiteľovi oznámiť cenu tovaru a lehotu počas ktorej je predávajúci viazaný svojou ponukou vrátane ceny;

podľa § 18 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého je predávajúci povinný spotrebiteľa riadne informovať o spôsobe a podmienkach reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a o vykonávaní záručných opráv, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk žiadnym spôsobom neinformoval spotrebiteľov o rozsahu a podmienkach poskytovania záruky, vrátane dĺžky trvania záručnej doby;

podľa § 18 ods. 10 zákona, v zmysle ktorého je predávajúci povinný viesť evidenciu o reklamáciách, pričom evidencia o reklamáciách musí obsahovať poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie, keď evidencia o reklamáciách, vedená účastníkom konania a predložená inšpektorom SOI na nazretie, neobsahovala poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie spotrebiteľa zo dňa 07.01.2014.

Za zistené nedostatky a tým aj za preukázané porušenie zákona citované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia zodpovedá v plnom rozsahu účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona. Z uvedeného dôvodu bolo voči účastníkovi konania začaté správne konanie, oznámené mu listom zo dňa 21.05.2014, doručeným do vlastných rúk.

V zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov mal účastník konania možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Účastník toto svoje procesné právo využil a k dôvodom začatia správneho konania, uvedeným v oznámení o začatí správneho konania, sa v

lehote stanovenej správnym orgánom vyjadril. Dňa 30.05.2014 bolo správnemu orgánu doručené vyjadrenie zo dňa 29.05.2014. v ktorom účastník konania uviedol, že ich spoločnosť neupierala práva spotrebiteľov na uplatnenie reklamácie len konštatovala, že nezodpovedá za škody spôsobené dopravcom, čo vyplýva priamo zo zákona a neobmedzuje ich zodpovednosť za vady. Rovnako tak uviedli všetky údaje, vrátane údaju, kde možno reklamáciu uplatniť uvedením konkrétnej adresy, pričom zo zákona nevyplýva, že by týmto údajom malo byť sídlo spoločnosti. Dodal, že neklamali spotrebiteľa uvedením nepravdivých informácií o sídle spoločnosti a uvedením orgánu dozoru, keďže ku dňu vykonania kontroly ešte registrovaný súd po rozhodnutí o zmene sídla neodstúpil spis na Okresný súd Košice I a spoločnosť bola zapísaná stále v Obchodnom registri v Banskej Bystrici. Podotkol, že spoločnosť jasne a zrozumiteľne formulovala dodacie podmienky a informovala o nich spotrebiteľa už pred uzavretím zmluvy, keď uviedla, že po prijatí objednávky bude informovať o dostupnosti tovaru a cene a až následne dôjde k potvrdeniu objednávky. Záverom uviedol, že obchodné podmienky boli už predmetom kontroly zo strany SOI a vyššie uvedené nedostatky neboli konštatované.

Dňa 20.02.2014 boli správnemu orgánu doručené námietky voči inšpekčnému záznamu, kde účastník konania uviedol totožné skutočnosti ako vo vyjadrení zo dňa 29.05.2014.

V čase kontroly prítomný konateľ účastníka konania vo vysvetlivke k obsahu inšpekčného záznamu uviedol, že ako firma už absolvovali kontrolu obchodných podmienok inšpektormi SOI Banská Bystrica, na základe čoho boli upozornení na nedostatky obchodných podmienok, ktoré odstránili a sankciu zaplatili, pričom si neboli vedomí ďalších nedostatkov.

Správny orgán po preskúmaní všetkých podkladov pre rozhodnutie dospel k záveru, že za protiprávne konanie uvedené vo výroku rozhodnutia zodpovedá účastník konania. Povinnosťou predávajúceho, to znamená podnikateľa, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby, je zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako mu ich ukladá zákon. Za ich nesplnenie zodpovedá predávajúci bez ohľadu na zavinenie, zodpovedá za výsledok. Vykonanou kontrolou bolo porušenie vyššie citovaných zákazov predávajúceho spoľahlivo preukázané. Cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 5 ods. 1 zákona výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

V zmysle § 7 ods. 1 zákona sú nekalé obchodné praktiky zakázané.

Podľa § 7 ods. 4 zákona sa za nekalú obchodnú praktiku považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

Podľa § 8 ods. 1 zákona sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa.

Podľa § 18 ods. 1 zákona predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupným spotrebiteľovi.

V zmysle § 18 ods. 10 zákona je predávajúci povinný viesť evidenciu o reklamáciách a predložiť ju na požiadanie orgánu dozoru na nazretie. Evidencia o reklamácii musí obsahovať údaje o dátume uplatnenia reklamácie, dátume a spôsobe vybavenia reklamácie a poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie.

Vyššie uvedené zmluvné podmienky uvádzal účastník konania vo Všeobecných obchodných podmienkach na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Správny orgán má za to, že všeobecné obchodné podmienky majú síce charakter podmienok, s ktorými sa spotrebiteľ má možnosť oboznámiť ešte pred uzavretím zmluvy, no zároveň nemá možnosť pri uzatváraní zmluvného vzťahu ovplyvniť ich obsah, preto nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré nie sú v súlade s platnými právnymi predpismi alebo im odporujú.

Správny orgán sa k skutočnostiam uvádzaným účastníkom konania vyjadril už v Rozhodnutí o námietkach zo dňa 25.02.2014. K poukazu účastníka konania, že správny orgán neprihliadol na skutočnosť, že registrový súd po rozhodnutí o zmene sídla neodstúpil spis na Okresný súd Košice I a spoločnosť bola v čase kontroly zapísaná stále v Obchodnom registri v Banskej Bystrici správny orgán uvádza, že podľa výpisu z Obchodného registra je sídlo spoločnosti zmenené od 15.10.2013, a teda v čase kontroly, t.j. dňa 21.01.2014 mal účastník konania povinnosť na svojej internetovej stránke uvádzať aktuálne sídlo spoločnosti.

Na základe uvedených skutočností, keďže skutkový stav zistený v čase kontroly po porovnaní so stavom, ktorý je vyžadovaný všeobecne záväznými právnymi predpismi bol vyhodnotený ako stav protiprávny, bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V zmysle § 24 ods. 1 zákona je správny orgán uložená obligatórna povinnosť pristúpiť k uloženiu sankcie predávajúcemu za porušenie povinnosti podľa citovaného zákona, ktoré v danom prípade bolo preukázané. Pre konštatovanie, či k porušeniu povinnosti ustanovenej zákonom došlo je rozhodujúci skutkový stav zistený v čase kontroly.

Pri určení výšky pokuty bolo v zmysle § 24 ods. 5 zákona prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností a zákazu, spôsob a následky porušenia povinností a zákazu vzhľadom na to, že účastník konania používal neprijateľné

podmienky v spotrebiteľských zmluvách, vzhľadom na skutočnosť, že účastník konania klamal spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých údajov a zamlčal informácie o nákupných podmienkach, vzhľadom na porušenie zákazu používať nekalé obchodné praktiky, vzhľadom na porušenie povinnosti riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie a vzhľadom na nesplnenie povinností viesť dôsledne evidenciu o reklamáciách. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil skutočnosť, že neprijateľné podmienky sa nachádzali v zmluvách, ktorých obsah spotrebiteľ podstatným spôsobom nemôže ovplyvniť. Spotrebiteľ navyše vzhľadom na nedostatok skúseností v danej oblasti (v porovnaní s predávajúcim), nie je objektívne schopný posúdiť charakter a možný dopad jednotlivých zmluvných podmienok na jeho práva pri podpise samotnej zmluvy. Správny orgán pristúpil k určeniu výšky postihu po vyhodnotení skutočností, že došlo k vážnemu zásahu do práv spotrebiteľa vytvorením nerovnováhy vo vzájomných vzťahoch použitím podmienok, ktoré môžu spotrebiteľov, pri nedodržaní dobromyselnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho, poškodiť. Správny orgán prihliadol pri určovaní výšky pokuty na obsah neprijateľných podmienok a na mieru, v akej sú spôsobilé ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Zákaz klamania spotrebiteľa je v zmysle citovaného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa adresovaný každej osobe, ktorá vstupuje do vzťahu so spotrebiteľom. V zmysle citovaných ustanovení zákona je predávajúci povinný zabezpečiť, aby boli všetky informácie týkajúce sa nákupných podmienok úplné a jasné a spotrebiteľa nevádzali do omylu.

Správny orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal aj na nedodržanie zákazu použitia nekalej obchodnej praktiky, ktorým bol znížený rozsah práv spotrebiteľa priznaný mu zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania pri svojej činnosti využíval nekalé obchodné praktiky, ktoré zákon zakazuje a ktoré môžu negatívne vplyvať na spotrebiteľa pri jeho rozhodovaní o obchodnej transakcii. Rozsah porušenia povinností a zákazu je o to závažnejší, že vyššie uvedené všeobecné zmluvné podmienky sa nachádzali v zmluvách, ktorých obsah spotrebiteľ nemôže podstatným spôsobom ovplyvniť.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania neinformoval spotrebiteľov riadne o podmienkach a spôsobe reklamácie, a teda spotrebiteľ mohol byť daným konaním ukrátený na svojich právach pri uplatňovaní zodpovednosti za vady predaných výrobkov. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty rovnako zohľadnil dôležitosť vedenia evidencie o reklamáciách, a to nielen z pohľadu spotrebiteľa, ale aj predávajúceho. Po jej predložení orgánu dozoru je možné spoľahlivo preveriť postup predávajúceho v rámci reklamačného konania. Nevedenie evidencie reklamácií dôsledným spôsobom považuje správny orgán za závažný nedostatok, ktorý je spôsobilý sťažiť postup orgánu dozoru pri vykonávaní kontroly dodržiavania povinností ustanovených zákonom.

Správny orgán teda zároveň prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrení v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov aj právo na informácie.

vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol."

5. V riadnom opravnom prostriedku - odvolaní zo 07.07.2014 proti prvostupňovému rozhodnutiu z 23.06.2014 podanom v zákonom stanovenej lehote žalobca označil prvostupňové rozhodnutie za nezákonné, nakoľko podľa jeho názoru bolo založené na neúplnom zistení skutkového stavu a najmä na nesprávnom právnom posúdení celej veci. Za nedôvodný označil záver prvostupňového správneho orgánu o upieraní práva spotrebiteľov na uplatnenie reklamácie a porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Ďalej argumentoval nasledovne:

„Ak toto porušenie (teda neprijateľná podmienka) mala spočívať v tom, že účastník konania v obchodných podmienkach skonštatoval, že nezodpovedá za škody spôsobené dopravcom, je toto konštatovanie založené na nesprávnom právnom posúdení ustanovenia obchodných podmienok, skutkového stavu a zákona Inšpektorátom.

Nemôže byť totiž neprijateľnou podmienkou konanie, ktoré je plne v súlade so zákonom.

Konštatovanie, že predávajúci neodpovedá za škody spôsobené treťou osobou totiž vyplýva priamo zo zákona. Navyše, nijako neobsahuje zodpovednosť účastníka konania za vady tovaru, ako to nesprávne konštatoval Inšpektorát.

Inšpektorát však celkom jasne inštitút „zodpovednosť za škody" a inštitút „zodpovednosť za vady" nerozlišuje (naopak s jedným spája druhý), hoci sa jedná o dva odlišné inštitúty.

Uvedené ustanovenie obchodných podmienok tak samozrejme nevylučuje a nemôže vylučovať uplatnenie ust. § 619 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko o zodpovednosti za vady žiadnym spôsobom nehovorí, nesúvisí s ňou a už vôbec ju teda nemôže vylučovať.

Ďalej, účastník konania odmieta, že by porušil zákaz podľa § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Údaj o sídle spoločnosti a orgáne dozoru v žiadnom prípade nemôže byť kvalifikovaný ako údaj o vlastnostiach výrobku či služby alebo o nákupných podmienkach v zmysle ust. § 5 ods. 1 ZOS a preto aj prípadná nepresnosť v tomto smere nemôže znamenať porušenie uvedeného zákonného ustanovenia.

Navyše, účastník konania neklamal spotrebiteľa uvedením nepravdivých informácií o sídle spoločnosti a uvedením orgánu dozoru. Ku dňu vykonania kontroly totiž ešte Registrový súd - Okresný súd v Banskej Bystrici po rozhodnutí o zmene sídla neodstúpil registrový spis na Okresný súd Košice I a spoločnosť stále bola zapísaná v Obchodnom registri v Banskej Bystrici. Tento fakt však Inšpektorát vôbec nevzal v úvahu a z pohľadu príslušného orgánu dozoru.

Nemožno sa stotožniť ani so záverom Inšpektorátu o porušení § 7 ods. 1 ZOS. Účastník konania jasne a zrozumiteľne formuloval dodacie podmienky' a informoval o nich spotrebiteľa už pred uzatvorením zmluvy, keď uviedol, že po prijatí objednávky> bude

informovať o dostupnosti tovaru a cene. Až NÁSLEDNE dôjde k potvrdeniu objednávky'. Z uvedeného je zrejmé, že až do toho času zmluva v súlade so zákonom uzavretá nie je a podmienky' umožňujú spotrebiteľovi kvalifikované rozhodnutie. Inšpektorát však v tomto smere nič nepreveril a dokazovanie nevykonal.

Rovnako nesprávnym sa účastníkovi konania javí aj konštatovanie o porušení § 18 ods. 1 ZOS. Spotrebiteľa totiž riadne informoval a uviedol všetky' údaje vrátane údaju, kde možno reklamáciu uplatniť uvedením konkrétnej adresy. Žiadny zákon pritom nestanovuje povinnosť, že by adresou na vybavovanie reklamácií malo byť sídlo spoločnosti.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia však Inšpektorát skonštatoval viaceré skutočnosti, ktoré sú v rozpore so zákonom najmä vo vyššie uvedenom smere.

Navyše, účastník konania poukazuje na skutočnosť, že napriek vyššie uvedenému záverom kontroly preventívne dobrovoľne vyhovel.

Hoci uvedené pochopiteľne účastníka konania neospravedlňuje, dovoľuje si odvolaciemu orgánu na tieto objektívne skutočnosti pre úplnosť poukázať, nakoľko uložená pokuta má aj v kontexte naznačených pochybení Inšpektorátu v napadnutom rozhodnutí skôr represívny charakter.

Podľa list. § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „SP“) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Podľa ust. § 46 SP rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi.

Podľa ust. § 46 SP rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi.

Podľa § 24 ods. 5 ZOS pri určení výšky' pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Napadnuté rozhodnutie, resp. postup Inšpektorátu podľa názoru účastníka konania z vyššie uvedených dôvodov nerešpektoval citované základné pravidlá konania, nevykonal navrhnuté dokazovanie, nezohľadnil charakter porušenia, závažnosť a postoj účastníka konania a preto je napadnuté rozhodnutie nezákonné. “

6. Žalovaný ako odvolací správny orgán v preskúvanom rozhodnutí z 29.01.2015 zmenil výrokovú časť prvostupňového rozhodnutia (spôsobom uvedeným v bode 1 odôvodnenia tohto rozsudku), zotrval na zisteniach a právnych záveroch správneho orgánu prvého stupňa v preskúvanej právnej veci. pričom v reakcii na odvolacie námietky žalobcu argumentoval nasledovne:

Tvrdenie účastníka konania o tom, že ku dňu vykonania kontroly registrový súd po

rozhodnutí o zmene sídla neodstúpil registrový spis na Okresný súd Košice I a spoločnosť holá stále zapísaná v obchodnom registri v Banskej Bystrici neobstojí, nakoľko vo výpise z Obchodného registra je uvedené, že zmena sídla účastníka konania bola vykonaná ku dňu 15.10.2013. Skutočnosť, že by registrový súd v danej veci nekonal vyše troch mesiacov je málo pravdepodobná. Účastník konania žiadnym spôsobom toto svoje, tvrdenie ničím nepreukázal a z toho dôvodu odvolací orgán na jeho námietku, neprihliada. Údaj osídle spoločnosti a orgáne dozoru správny orgán správne kvalifikoval ako údaje o nákupných podmienkach, keďže nákupné podmienky možno charakterizovať ako obchodné podmienky, ktoré upravujú práva a povinnosti zmluvných strán, teda predávajúceho a kupujúceho. V zmysle uvedeného vyplýva, že pod pojem nákupné podmienky jednoznačne patrí údaj o sídle spoločnosti, resp. účastníka konania, ako aj údaj o orgáne dozoru. Ohľadne porušenia ustanovenia § 7 ods. 1 odvolací orgán uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom a odôvodnením prvostupňového správneho orgánu, nakoľko údaje uvedené o tovare patria medzi hlavné znaky výrobku potrebné pre kvalifikované rozhodnutie spotrebiteľa o obchodnej transakcii. Údaje o hlavných znakoch výrobku musia byť dostatočne konkrétne a záväzné, nakoľko spotrebiteľ sa na základe nich rozhoduje o kúpe daného výrobku. Poskytnutie takýchto nezáväzných informácií môže viesť spotrebiteľa do omylu a zapríčiniť, že spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Účastník konania má navyše povinnosť informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku platnej v čase ponuky, pričom za týmto účelom je ako predávajúci povinný zreteľne označiť výrobok cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť, čo vyplýva z ustanovenia §14 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň vzhľadom na charakter predaja realizovaného účastníkom konania sa na neho ako predávajúceho vzťahovala aj povinnosť vyplývajúca z ustanovenia §10 ods. 1 písm. c) a h) zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov, t.j. povinnosť pred uzavretím zmluvy súčasne s ponukou tovaru spotrebiteľovi oznámiť cenu tovaru a lehotu, počas ktorej je predávajúci viazaný svojou ponukou vrátane ceny. Tvrdenie účastníka konania, že z uvedenej obchodnej podmienky je zjavné, že až do toho času (po prijatí objednávky bude informovať spotrebiteľa o dostupnosti a cene. Až následne dôjde k potvrdeniu objednávky) zmluva v súlade so zákonom uzavretá nie je a podmienky umožňujú spotrebiteľovi kvalifikované rozhodnutie, odvolaciemu orgánu táto skutočnosť nevyplýva, nakoľko s v predmetných obchodných podmienkach je jasne uvedené, že „po prijatí objednávky“ sme však povinný Vás informovať o dostupnosti a cene tovaru a tak potvrdiť objednávku.“ Odvolací orgán k porušeniu ustanoveniu § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uvádza, že v danom prípade účastník konania v obchodných podmienkach neuviedol informácie týkajúce sa rozsahu a podmienkach poskytovania záruky, vrátane dĺžky trvania záručnej doby. Námietka zo strany účastníka konania, že žiadny zákon nestanovuje povinnosť, že by adresou na vybavovanie reklamácií malo byť sídlo spoločnosti je irelevantná, nakoľko toto správny orgán vôbec neuvádza, a teda účastníkovi konania uvedené nie je vytykané. K námietke účastníka konania týkajúcej sa zodpovednosti za škody, je potrebné uviesť, že v prípade, ak spotrebiteľ prevezme poškodený výrobok, teda tento má vadu, účastník konania resp. predávajúci vylúčil svoju zodpovednosť za vzniknutú situáciu, nakoľko predmetnú prepravu nevykonal svojimi pracovníkmi. Odvolací orgán uvádza, že prepravu zabezpečuje predávajúci a teda sa nemôže zbaviť zodpovednosti za prípadnú škodu spôsobenú iným prepravcom. Zmluvný vzťah vzniká medzi kupujúcim, t.j. spotrebiteľom a predávajúcim a nie medzi spotrebiteľom a prepravcom, čo znamená, že spotrebiteľa nemožno postaviť do situácie, že prípadnú škodu spôsobenú na prepravovanom výrobku bude musieť

riešiť cez prepravcu a predávajúci za predmetnú škodu nezodpovedá.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, výrobcu, predávajúci, dovozcu alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

V zmysle § 5 ods. 1 zákona sú nekalé obchodné praktiky zakázané.

Podľa § 7 ods. 4 zákona sa za nekalú obchodnú praktiku považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

Podľa § 8 ods. 1 zákona sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

Podľa § 18 ods. 10 zákona je predávajúci povinný viesť evidenciu o reklamáciách a predložiť ju na požiadanie orgánu dozoru na nazretie. Evidencia o reklamácii musí obsahovať údaje o dátume uplatnenia reklamácie, dátume a spôsobe vybavenia reklamácie a poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Je potrebné uviesť, že všeobecné obchodné podmienky majú síce charakter podmienok, s ktorými sa spotrebiteľ má možnosť oboznámiť ešte pred uzavretím zmluvy, no zároveň nemá možnosť pri uzatváraní zmluvného vzťahu ovplyvniť ich obsah, preto nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré nie sú v súlade s platnými právnymi predpismi alebo im odporujú.

Odvolačný orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa rozsah uložených sankcií náležite odôvodnil, správny orgán sa pritom vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania účastníka konania, a tým aj primeranosti uložených sankcií. Odvolačný orgán považuje výšku uložených pokut za primeranú.

Na základe hore uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový> stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, preto nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona za porušenie povinnosti ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 66 387.83 EUR.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností a zákazu a spôsob a následky> porušenia povinností a zákazov vzhľadom na to, že účastník konania používal neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, vzhľadom na skutočnosť, že účastník konania klamal spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých údajov a zamlčal informácie o nákupných podmienkach, vzhľadom na porušenie zákazu používať nekalé obchodné praktiky, vzhľadom na porušenie povinnosti riadne informovať spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe reklamácie a vzhľadom na nesplnenie povinnosti viesť dôsledne evidenciu o reklamáciách.

Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správnym orgánom bola zohľadnená skutočnosť, že neprijateľné podmienky sa nachádzali v zmluvách, ktorých obsah spotrebiteľ podstatným spôsobom nemôže ovplyvniť. Spotrebiteľ navyše vzhľadom na nedostatok skúseností v danej oblasti (v porovnaní s predávajúcim), nie je objektívne schopný posúdiť charakter a možný dopad jednotlivých zmluvných podmienok na jeho práva pri podpise samotnej zmluvy. Tým došlo k vážnemu zásahu do práv spotrebiteľa vytvorením nerovnováhy vo vzájomných vzťahoch použitím podmienok, ktoré môžu spotrebiteľov, pri nedodržaní dobromyselnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho, poškodiť. Bolo prihliadnuté na obsah neprijateľných podmienok a na mieru, v akej sú spôsobilé ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Predávajúci je povinný zabezpečiť, aby boli všetky informácie týkajúce sa nákupných podmienok úplné a jasné a spotrebiteľa neuvádzali do omylu.

Tiež bolo prihliadnuté na nedodržanie zákazu použitia nekalej obchodnej praktiky, ktorým bol znížený rozsah práv spotrebiteľa priznaný mu zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania pri svojej činnosti využíval nekalé obchodné praktiky, ktoré zákon zakazuje a ktoré môžu negatívne vplyvať na spotrebiteľa pri jeho rozhodovaní o obchodnej transakcii. Rozsah porušenia povinností a zákazu je o to závažnejší, že uvedené všeobecné obchodné podmienky> sa nachádzali v zmluvách, ktorých obsah spotrebiteľ nemôže podstatným spôsobom ovplyvniť. Zo strany správneho orgánu bolo prihliadnuté aj na skutočnosť, že účastník konania neinformoval spotrebiteľa riadne o podmienkach a spôsobe reklamácie, a teda spotrebiteľ mohol byť daným konaním ukrátený na svojich právach pri uplatňovaní zodpovednosti za vady predaných výrobkov. Tiež bola zohľadnená dôležitosť vedenia evidencie o reklamáciách, a to nielen z pohľadu spotrebiteľa, ale aj predávajúceho. Po jej predložení orgánu dozoru je možné spoľahlivo preveriť postup predávajúceho v rámci

reklamačného konania.

Nevedenie evidencie reklamácií dôsledným spôsobom je možné považovať za vážny nedostatok, ktorý je spôsobilý sťažiť postup orgánu dozoru pri vykonávaní kontroly dodržiavania povinností ustanovených zákonom. Zároveň bolo prihliadnuté k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov a právo na informácie, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.“

7. V žalobe z 08.04.2015 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu po obsahovej právnej stránke argumentoval vo vzťahu k prvostupňovému rozhodnutiu z 23.06.2014 zhodne s dôvodmi odvolania zo 07.07.2014, pričom zároveň namietal aj nezákonnosť v postupe žalovaného ako správneho orgánu druhého stupňa. Ako dôvody ním tvrdenej nezákonnosti rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov uviedol právne dôvody uvedené v ustanoveniach § 250j ods. 2 písm. a), b), d) a e) O.s.p. Žalobné námietky tak žalobca koncipoval v hmotnoprávnej, ako aj procesnoprávnej rovine výhrad proti rozhodnutiu žalovaného a správne konaniu, ktoré mu predchádzalo.

„ K hmotnoprávnym dôvodom:

Predovšetkým, žalobca odmieta, že by upieral práva spotrebiteľov na uplatnenie reklamácie a porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZOS“).

Ak toto porušenie (teda neprijateľná podmienka) mala spočívať v tom, že žalobca v obchodných podmienkach skonštatoval, že nezodpovedá za škody spôsobené dopravcom, je toto konštatovanie založené na nesprávnom právnom posúdení ustanovenia obchodných podmienok, skutkového stavu a zákona žalovaným.

Konštatovanie, že predávajúci neodpovedá za škody spôsobené treťou osobou totiž vyplýva priamo zo zákona. Toto konštatovanie však nijako neobmedzuje zodpovednosť Žalobcu za vady tovaru voči spotrebiteľovi.

Uvedené pritom nepochybne vyplýva aj z kontextu celej pasáže obchodných podmienok žalobcu citovaných žalovaným vo vzťahu k tomuto porušeniu, ktoré dokonca zvyrazňujú, že „tovar je poistený“. „poškodenie je potrebné vyznačiť na dodacom liste“, či potrebu „bezodkladne informovať“ predávajúceho, a pod.

Izolovaný a formalistický pohľad na jednu vetu predmetného ustanovenia obchodných podmienok a jej vytrhnutie z kontextu žalovaným pritom celkom jednoznačne viedlo správne orgány k nesprávne záveru o obmedzení či dokonca vylúčení práv spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady, hoci celý rad bezprostredne nasledujúcich ustanovení obchodných podmienok rieši, a to pomerne konkrétne a v súlade so zákonom práve v prospech spotrebiteľa spôsob uplatnenia nárokov z väd.

Navyše, zodpovednosť predávajúceho za vady upravená ustanoveniami § 619 - 627 Občianskeho zákonníka nemôže byť dohodou zmluvných strán vylúčená ani obmedzená.

Ak by teda aj úvaha žalovaného v tomto smere bola správna (čo ale s ohľadom na vyššie uvedené nie je), predmetné ustanovenie objektívne NIE JE ANI LEN SPÔSOBILÉ vylúčiť či obmedziť zodpovednosť predávajúceho za vady.

Uvedené ustanovenie obchodných podmienok tak samozrejme nevylučuje a nemôže vylučovať uplatnenie ust. § 619 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko o zodpovednosti za vady žiadnym spôsobom nehovorí, nesúvisí s ňou a už vôbec ju teda nemôže vylučovať.

Žalobca rovnako nepovažuje za správny záver žalovaného, že by porušil zákaz podľa § 5 ods. 1 ZOS.

Predovšetkým, údaj o sídle žalobcu a orgáne dozoru v žiadnom prípade nemôže byť kvalifikovaný ako údaj o vlastnostiach výrobku či služby alebo o nákupných podmienkach v zmysle ust. § 5 ods. 1 ZOS a preto aj prípadná nepresnosť v tomto smere nemôže znamenať porušenie uvedeného zákonného ustanovenia.

Aj odhliadnuc od uvedeného je pritom záver žalovaného v tomto smere jednak nesprávny, nakoľko údaj o aktuálnom sídle žalobcu je súčasťou objednávacieho formuláru (viď č. L 27 a č. I. 36 administratívneho spisu), jednak je prejavom izolovaného pohľadu správnych orgánov, keď údaj o aktuálnom sídle žalobcu bol na Internetovej stránke uvedený aj na ďalších miestach internetovej stránky, ktorá skutočnosť napokon vyplýva aj zo samotného administratívneho spisu (viď č. I. 38, č. I. 42, č. I. 45, č. I. 46, č. I. 55 etc. administratívneho spisu).

Navyše, predmetné zákonné ustanovenie bolo zo znenia ZOS s účinnosťou od 17. 7. 2014 vypustené.

Rovnako žalobca odmieta porušenie zákazu v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZOS. Žalobca jasne a zrozumiteľne formuloval dodacie podmienky a informoval o nich spotrebiteľ a už pred uzavretím zmluvy keď uviedol, že po prijatí objednávky bude informovať o dostupnosti tovaru a cene. AŽ NÁSLEDNE dôjde k potvrdeniu objednávky. Z uvedeného je zrejmé, že až do toho času zmluva v súlade so zákonom uzavretá nie je a podmienky umožňujú spotrebiteľovi kvalifikované rozhodnutie. Ako to však bude uvedené v ďalšej časti tejto žaloby, prvostupňový správny orgán ani žalovaný však v tomto smere žiadne dokazovanie nevykonali, a to dokonca ani napriek výslovnému návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov.

Nesprávnym sa žalobcovi javí aj záver žalovaného o porušení § 18 ods. 1 ZOS.

Spotrebiteľ a totiž žalobca v obchodných podmienkach v časti „Reklamácie“ a časti „Záruka“ riadne informoval o spôsobe a čase vybavovania reklamácií ako aj o vzťahujúcej sa zákonnej záručnej dobe na každý tovar, čím uviedol všetky údaje, na ktoré sa podľa názoru

žalobcu povinnosť vyplývajúca zo znenia ust. j 18 ods. 1 ZOS vzťahuje.

Navyše, žalobca poukazuje na skutočnosť, že **internetový predaj žalobcu prostredníctvom jeho internetovej stránky bol predmetom dôkladných kontrol zo strany SOI, Inšpektorát SOI v Banskej Bystrici (konania č. D/0-165/06/13, P/0466/06/13) už 2 krát pred kontrolami, ktoré mali byť podkladom na vydanie napadnutých rozhodnutí. V týchto kontrolách napriek ich takmer identickému zameraniu žiadne z nedostatkov konštatované neboli.**

Dôkaz: rozhodnutia SOI, Inšpektorát v Banskej Bystrici - v prílohe

Ak by teda žalovaný a jeho inšpektorát} ' riadne plnili svoje kontrolné povinnosti v súlade so zásadou ochrany práv a oprávnených záujmov účastníka konania - právnickej osoby, mohli už predchádzajúcimi kontrolami preventívne pôsobiť na žalobcu.

Nakoľko sa tak nestalo, postup žalovaného - navyše vecne nesprávny (viď vyššie) vyvoláva pre žalobcu dojem účelového a reťazovitého výkonu kontrol a ukladania sankcií bez akejkoľvek snahy preventívne chrániť oprávnené záujmy žalobcu ako účastníka správnych konaní vedených pred žalovaným.

Aj z vyššie uvedených dôvodov zároveň žalobca považuje výšku uloženej pokuty za neprimeranú, žalovaným v zásade nezdôvodnenú, resp. vychádzajúcu z vykonštruovaných porušení zákona a preto aj nepreskúmateľnú.

Podľa ust. § 24 ods. 1 ZOS pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

V akom rozsahu však na tieto kritériá správne orgány prihliadali z napadnutých rozhodnutí dovodiť nemožno. Žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán určenie výšky pokuty zdôvodnili len formálnou citáciou uvedených kritérií a zároveň citáciou právnych noriem, ktorých porušenia sa mal žalobca dopustiť.

K procesným dôvodom:

V administratívnom spise správneho orgánu sa hneď na č.l. 1-4 nachádza rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorý teda zrejme pre svoje rozhodnutie nepovažoval za potrebné vykonať žiadne dôkazy.

Dôkaz: č. 1. 1 - 4 administratívneho spisu - v prílohe

Žalobcovi preto nie je zrejme, z akých dôkazov rozhodnutie správneho orgánu vlastne vychádzalo. Prvostupňové správne rozhodnutie síce vo svojom odôvodnení poukazuje na viaceré dôkazy, ktoré sú však v administratívnom spise žurnalizované až PO prvostupňovom

správnom rozhodnutí, ktoré malo byť výsledkom vykonania viacerých dôkazov.

Túto zjavmi nezákonnosť zvyrazňuje jednak skutočnosť, že oznámenie o začatí správneho konania je žurnolizované až na č. 1. 11 administratívneho spisu, teda zjavne dodatočne po žurnalizácii rozhodnutia, ktoré malo byť výsledkom začatého správneho konania.

Dôkaz: č. 1.11 administratívneho spisu- v prílohe

Rovnako ju zvyrazňuje skutočnosť, že v administratívnom spise sa nachádzajú dva inšpekčné záznamy (opätovne dokonca ani nie v časovej súvislosti a následnosti) -na č. 1. 14 a 15 inšpekčný záznam zo dňa 22. 1. 2014 a na č. 1. 16 a nasl. inšpekčný záznam zo dňa 21.1. 2014.

Dôkaz: č. 1.14 a č. 1.16 administratívneho spisu - v prílohe

Výrok oboch napadnutých rozhodnutí sa pritom odvoláva len a výlučne na inšpekčný záznam zo dňa 21. 1. 2014 z č. 1. 16 a nasl. administratívneho spisu, ktorý v zmysle časti „Zameranie kontroly“ je zrejmé, že sa týka prešetrenia podnetu spotrebiteľa č. 1480/13, ktorý si tovar objednával osobne v predajni žalobcu.

*Dôkaz: č. 1.16 administratívneho spisu- v prílohe
administratívny spis - navrhuje žalobca pripojiť*

Žalobcovi preto nie je zrejmé, z akých dôkazov správne orgány pri vydávaní napadnutého rozhodnutiu vlastne vychádzali, aké dôkazy boli vykonané, čo bolo vlastne predmetom kontroly a čo bolo obsahom administratívneho spisu.

Z uvedeného podľa žalobcu nepochybne vyplývajú odôvodnené pochybnosti o obsahu administratívneho spisu, resp. o jeho dodatočnom, či neúplnom žurnalizovaní keď sa v ňom nachádzajú aj listiny, ktoré ako dôkazy správne orgány v správnom konaní nikdy nevykonali, neodvolali sa na ne a nepoužili ich, a naopak viaceré listiny na ktoré sa správne orgány odvolávajú celkom zjavne súčasťou administratívneho spisu pred vydaním prvostupňového rozhodnutia neboli.

Viacere listiny totiž v administratívnom spise boli žurnalizované a založené až PO žurnalizácii správnych rozhodnutí, ktoré mali z týchto listín a iných vykonaných dôkazov vychádzať.

Tieto závery zo spôsobu žurnalizácie administratívneho spisu nepochybne vyplývajú!

Podľa názoru žalobcu nemožno akceptovať taký stav, že správny orgán sa odvoláva na dôkazy a skutočnosti, ktoré súčasťou administratívneho spisu v čase vydania rozhodnutia nepochybne neboli.

Uvedené totiž nepochybne nasvedčuje záveru, že spis bol žurnalizovaný až dodatočne, nie je úplný a boli doň vykonané zásahy po rozhodnutí správneho orgánu v prvom, resp. v

druhom stupni.

Celé konanie správneho orgánu sa potom javí navonok len formálnym, kde sa pripojili „vyhrané istiny a doklady“, na ktoré sa ako na dôkazy správny orgán prvého aj druhého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia odvolal, resp. paradoxne aj listiny na ktoré sa správne orgány v napadnutých rozhodnutiach nikdy nedovolali (napr. č. I. 46 a n asi. administratívneho spisu).

Takýmto postupom bolo podľa názoru žalobcu v súlade s ustálenou judikaturou odňaté právo žalobcu na spravodlivý proces a odňatá možnosť konať pred správnym orgánom.

Neúplnosť, nekompletnosť a pochybná žurnalizácia administratívneho spisu spôsobuje nepreskúmateľnosť celého rozhodnutia správneho orgánu.

Pod pojmom spisy žalovaného správneho orgánu treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu v danej veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí.

Predmetný administratívny spis takéto náležitosti zjavne nespĺňa, absentuje jeho úplnosť, originalita aj žurnalizovanosť.

Pri nesplnení týchto povinností správneho orgánu je namieste rozhodnutie zrušiť pre nepreskúmateľnosť.

Takýto postup účelového vedenia spisovej agendy totiž znemožňuje účastníkovi konania sa efektívne brániť, pretože nevie z čoho správny orgán vychádza! pri vydávaní rozhodnutí, resp. za akým účelom do spisu následne po vydaní svojich rozhodnutí zakladal dôkazy, na ktoré sa pritom odvoláva už v napadnutých rozhodnutiach.

Rovnako žalobcovi nedá nevytknúť postupu správnych orgánov oboch stupňov, že sa žiadnym spôsobom ani len slovom nezmenili o jeho návrhu na vykonanie dokazovania v podaní zo dňa 29. 5. 2014, ktorým pritom žalobca navrhol výsluch svedka – N. M. k uplatňovaniu podmienok pred uzavretím zmluvy, spôsobu uzatvárania zmlúv, potvrdenia objednávky, ktorý návrh bol pritom žalobcom vykonaný práve na základe oznámenia prvostupňového správneho orgánu o začatí správneho konania obsahujúcom aj výzvu na doplnenie dokazovania.

Dôkaz: podanie zo dňa 29. 5. 2014 v prílohe

Správne orgány však tento návrh na doplnenie dokazovania absolútne odignorovali. nevykonali ho, o dôvodoch nevykonania sa nezmenili, hoci sa zásadným spôsobom dotýkal práve jedného z vytykánych porušení, konkrétne ust. § 7 ods. 1 ZOS.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „SP“) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy

fyzických osôh a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa ust. §47 ods. 3 SP v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Uvedené len podčiarkuje formalistický prístup správnych orgánov k celému priebehu správneho konania, k uplatňovaniu práv žalobcu ako účastníka konania, ktoré správne orgány bez všetkého vyššie popísanými postupmi ignorovali a „od stola " rozhodli o uložení pokuty.

K nezrozumiteľnosti výroku rozhodnutia žalovaného:

Navyše, podľa názoru žalobcu výrok druhostupňového správneho rozhodnutia nemôže obstať ani z nižšie uvedených dôvodov.

Rozhodnutie druhostupňového správneho rozhodnutia vo výrokovej časti totiž nebolo vydané v súlade s ustanovením § 59 ods. 1 až 3 SP. Z výroku napadnutého rozhodnutia je totiž zrejmé, že žalovaný prvostupňové správne rozhodnutie de facto potvrdil.

Ako to však vyplýva z doslovnej citácie výroku rozhodnutia žalovaného, tento vydal napadnuté rozhodnutia ako rozhodnutie, ktorým MENÍ rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, hoci k žiadnej zmene v právnej kvalifikácii zistených porušení ani uloženej pokuty nedošlo.

Vychádzajúc zo znenia list. §59 ods. 2 SP podľa názoru žalobcu zmena rozhodnutia je potrebná najmä vtedy, ak prvostupňový správny orgán nesprávne použil hmotnoprávny predpis, alebo svoje rozhodnutie opiera o nedostatočne zistený skutkový stav veci.

Žalovaný tak svoje rozhodnutie zaťažil jednak nezrozumiteľnosťou, keď zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa rozšírením skutkovej konkretizácie porušení ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) a § 7 ods. 1 ZOS, jednak je takýto postup podľa názoru žalobcu v rozpore so zásadou dvojínštančnosti správneho konania, keďže na túto zmenu nemohol žalobca vzhľadom na neprípustnosť odvolania proti druhostupňovému správne rozhodnutiu reagovať.

Podľa názoru žalobcu prvostupňový orgán ako aj žalovaný jednak neaplikovali ustanovenia ZOS správne, jednak ich skutkové a právne posúdenie danej veci nebolo uskutočnené v súlade so zákonom.

V súlade so zásadou zákonnosti individuálnych správnych aktov aplikovanou na daný prípad to znamená, že rozhodnutie, ktoré sa napáda touto žalobou je nezákonné, nakoľko jeho výrok nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení. “

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo 06.05.2015 k obsahu žalobných námietok argumentoval nasledovne:

„Tak ako uviedol žalovaný správny orgán v napadnutom rozhodnutí, žalobca na svojej internetovej stránke www.kurenieZEN.sk v Obchodných podmienkach uvádzal podmienku spôsobilú založiť výrazmi nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. neprijateľnú podmienku, nakoľko táto je v rozpore s ustanovením § 53 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky> zákonník, v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky> uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady. Predávajúci predmetnou podmienkou podľa názoru žalovaného navyše vylúčil svoju zodpovednosť za vady výrobku spôsobené prepravcom, napriek skutočnosti, že prepravu zabezpečuje predávajúci. K námietkam žalobcu žalovaný uvádza, že v prípade, že spotrebiteľ prevezme poškodený výrobok, teda tento má vadu, žalobca vylúčil svoju zodpovednosť za vzniknutú situáciu, nakoľko predmetnú prepravu nevykonal svojimi pracovníkmi. Prepravu zabezpečuje predávajúci (žalobca) a teda sa nemôže zbaviť zodpovednosti za prípadnú škodu spôsobenú iným prepravcom. Je potrebné si uvedomiť, že zmluvný vzťah vzniká medzi spotrebiteľom - kupujúcim, a predávajúcim a nie medzi spotrebiteľom a prepravcom, čo znamená, že spotrebiteľa v žiadnom prípade nemožno vystaviť situácii, že prípadnú škodu spôsobenú na prepravovanom výrobku bude musieť uplatňovať a následne riešiť u prepravcu a predávajúci sa týmto spôsobom zbaví zodpovednosti za predmetnú škodu. Žalobca vyššie uvedené vidí ako izolovaný a formalistický pohľad správneho orgánu na jednu vetu a preto si asi neuvedomuje možný dopad takto formulovanej obchodnej podmienky na práva spotrebiteľa.

Žalovaný správny orgán uvádza, že údaj o sídle žalobcu a orgáne dozoru bol správne kvalifikovaný ako údaj o nákupných podmienkach, keďže nákupné podmienky možno charakterizovať ako obchodné podmienky, ktoré upravujú práva a povinnosti zmluvných strán. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že pod pojem nákupné podmienky možno subsumovať údaj o sídle a orgánu dozoru. Skutočnosť, že aktuálne a teda správne sídlo žalobcu je súčasťou objednávacieho formulára a je uvedené aj na ďalších miestach internetovej stránky nezbavuje žalobcu zodpovednosti za preukázané porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Je potrebné uviesť, že v obchodných podmienkach žalobcu bolo uvedené nesprávne sídlo žalobcu a to dokonca viac krát (č.l. 57 administratívneho spisu, uvedené v sekcii „Reklamácie“, ako aj v sekcii „Záruka“), ako aj nesprávny údaj o orgáne dozoru. V danom prípade je totiž podstatné, aký údaj je uvedený v obchodných podmienkach, nakoľko tieto sú pre spotrebiteľa záväzné a je povinný sa s nimi oboznámiť. Čiže tvrdenie žalobcu, že jeho správne sídlo bolo uvedené v objednávacom formulári nie je s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti rozhodujúce. Relevantné v tomto prípade je, že spotrebiteľ pri objednaní tovaru pristupuje k obchodným podmienkam žalobcu a je s nimi povinný vyjadriť súhlas. Na základe uvedeného je spotrebiteľ klamaný o nákupných podmienkach, ak žalobca uvádza nesprávne údaje o svojom sídle a údaje o orgáne dozoru. K námietke žalobcu, že ustanovenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa bolo s účinnosťou od 17.07.2014 vypustené, žalovaný správny orgán uvádza nasledovne: Správny

orgán vychádza zo skutkového stavu zisteného v čase spáchania skutku a tento posudzuje podľa právnej úpravy platnej v čase spáchania skutku. V čase spáchania skutku bolo predmetné ustanovenie zákona účinné, z toho dôvodu správny orgán posudzoval a kvalifikoval predmetné porušenie ako uvedené ustanovenie § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Taktiež je potrebné k danej problematike uviesť, že protiprávnosť skutku nezanikla. Uvedené ustanovenie § 5 bolo vypustené z dôvodu, že predstavovalo duplicitnú právnu úpravu popri všeobecnom zákaze používania nekalých obchodných praktík. V záujme právnej istoty sa navrhlo jej vypustenie. Uvedené vyplýva z Dôvodovej správy k zákonu č. 199/2014 Z.z., ktorou sa mení a doplna zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z čoho vyplýva, že dnes by mohlo byť uvedené konanie kvalifikované ako nekalá obchodná praktika.

K porušeniu ustanovenia § 7 ods. 1 zákona žalovaný správny orgán uvádza, že údaje o tovare patria medzi hlavné znaky výrobku pre kvalifikované rozhodnutie spotrebiteľa o obchodnej transakcii. Udeje o hlavných znakoch výrobku musia byť dostatočne konkrétne a záväzné, nakoľko spotrebiteľ sa na základe nich rozhoduje o kúpe daného výrobku. Poskytnutie nezáväzných informácií môže spotrebiteľa uviesť do omylu a zapríčiniť, že prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Tak ako žalovaný správny orgán uviedol v napadnutom rozhodnutí, tvrdenie žalobcu, že zrozumiteľne formuloval dodacie podmienky a informoval o nich spotrebiteľa už pred uzavretím zmluvy keď uviedol, že po prijatí objednávky bude informovať o dostupnosti tovaru a cene, až následne dôjde k potvrdeniu objednávky z obchodných podmienok tak ako ich uvádzal žalobca na svojej internetovej stránke, nie je až také zřejmé. Žalobca totiž v obchodných podmienkach uviedol: „po prijatí objednávky sme však povinný Vás informovať o dostupnosti a cene tovaru a tak potvrdiť objednávku.“ Z uvedeného v žiadnom prípade jednoznačne nevyplýva, že žalobca jasne a zrozumiteľne formuloval dodacie podmienky, a teda neuviedol podmienky, ktoré boli spôsobilé zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, t.j. použil klamlivú obchodnú praktiku. Je dôležité, že klamlivá obchodná praktika má schopnosť aspoň teoreticky ovplyvniť správanie spotrebiteľa, nemusí byť aj skutočnou príčinou, na základe ktorej sa spotrebiteľ rozhodol pre určitý tovar alebo službu.

Žalovaný správny orgán má za preukázané, že žalobca porušil ustanovenie § 18 ods. 1 zákona. Tvrdenie žalobcu, že riadne informoval spotrebiteľa o spôsobe a čase vybavovania reklamácií ako aj predmetnej záručnej doby sa nezakladá na pravde, nakoľko v obchodných podmienkach žalobcu boli uvedené len informácie akým spôsobom vybavuje žalobca reklamácie (t.j. telefonicky, e-mailom, poštou) a taktiež informácia, že na každý predávaný tovar sa vzťahuje zákonná záručná doba, pokiaľ pri tovare nie je uvedené inak (č.l. 5 č administratívneho spisu žalovaného). Uvádzanie informácií v takom znení ako ich uvádzal žalobca nemožno považovať za splnenie si povinností v zmysle ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Skutočnosť, že v iných správnych konaniach vedených voči žalobcovi (č.k. D/0465/06/13 a č.k. P/0466/06/13) neboli zistené uvedené nedostatky nie je právne relevantné, nakoľko obchodné podmienky predošlých správnych konaní boli posudzované v znení zo dňa 06.05.2013 (č. k. P/0466/06/13), kdežto v danom prípade boli obchodné podmienky posudzované a vyhodnocované v znení zo dňa 21.01.2014. Z toho pohľadu je

dôležité, či v čase posudzovania a vyhodnocovania obchodných podmienok zo strany právneho oddelenia SOI boli obchodné podmienky' v rovnakom znení ako zo dňa 06.05.2013, za čo bol žalobca postihovaný v rámci správneho konania vedeného pod č. P/0466/06/13. S prihliadnutím na vyššie uvedené žalovaný správny orgán uvádza, že zistené nedostatky v obchodných podmienkach zo znenia zo dňa 06.05.2013 sa v danom prípade nenachádzali. Napríklad žalobca bol v správnom konaní postihovaný za uvedenie ak sa hodnoverne preukáže, že dodaný tovar bol vyexpedovaný v zlej kvalite, kupujúci má právo na jeho bezplatnú výmenu za tovar v rovnakej hodnote, pričom však kupujúci musí znášať náklady na jeho opätovnú dopravu na miesto určenia ako aj náklady na vrátenie pokazeného tovaru do spoločnosti ZEN - Zelená energia, s. r. o. Predávajúci v tomto prípade nevracia kupujúcemu cenu za prvú prepravu...“, čo sa v obchodných podmienkach žalobcu zo dňa 21.01.2014 neuvádzalo. Uvedené sa rovnako týka aj druhého porušenia zákona. Na základe uvedeného považuje žalovaný správny orgán námietku žalobcu za právne bezvýznamnú.

Určenie výšky uloženej pokuty bolo zo strany prvostupňového ako aj druhostupňového orgánu dostatočne odôvodnené s prihliadnutím na všetky okolnosti podstatné pre posúdenie závažnosti zisteného protiprávneho konania žalobcu.

Ohľadne administratívneho spisu a jeho žurnalizácie žalovaný správny orgán uvádza, že skutočnosť, že administratívny spis nie je žurnalizovaný spôsobom ako to žiada žalobcu (v časovej postupnosti) v žiadnom prípade nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu. Predmetný administratívny spis obsahuje všetky' dôkazy a listiny, ktoré holi podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu a žalobca mal možnosť sa s nimi oboznámiť. Súčasťou administratívneho spisu je obsah spisového materiálu, v ktorom sú jasne a zrozumiteľne uvedené názvy písomností tvoriace súčasť administratívneho spisu ako aj ich poradové číslo a číslo listu. Listiny nachádzajúce sa v administratívnom spise sú samozrejme datované. Vytýkaná chronológia žalobcu v tomto smere nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Nie je mieste tvrdenie žalobcu, že by predmetnému administratívne mu spisu chýbala úplnosť, originalita a žurnalizovanosť. Ak by sa žalobcu dôkladne oboznámil s predmetným administratívnym spisom, dospel by k záveru, že spis obsahuje všetky' listinné dôkazy a iné listiny, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, vrátane originálov dokladov o doručení určitých listín zasielaných žalobcovi a v žiadnom prípade nemožno v tejto súvislosti hovoriť o odňatí práva žalobcu na spravodlivý proces a odňatí možnosti konať pred správnym orgánom. Žalovaný správny orgán opakuje, že skutočnosť, chronológia administratívneho spisu nezodpovedá požiadavkám žalobcu nespôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Žalovaný razantne odmieta špekulácie žalobcu, že napadnuté rozhodnutia sú nezákonné, nepreskúmateľné a vyhotovenie, resp, žurnalizovanie spisu vykonal správny orgán pochybným spôsobom s cieľom „uškodiť“ žalobcovi. Žalovaný taktiež odmieta tvrdenie žalobcu, že postupoval nezákonným spôsobom, keď nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom v rámci vyjadrenia k oznámeniu o začatí správneho konania. Prvostupňový orgán mal v danom prípade za dostatočne preukázané porušenie ustanovení zákona žalobcu a v tomto smere nebolo potrebné vykonať dokazovanie, ktorí' navrhol žalobca. Je potrebné uviesť, že žalobca na podporu svojich rdění mal možnosť predložiť navrhnutý dôkaz. V správnom konaní je ohľadom správnych deliktov, účastník konania zaťažený dôkazným bremenom na preukázanie svojich tvrdení. Keďže žalobcu

nevykonanie navrhovaného dôkazu v podanom odvolaní nenamietal, z toho dôvodu žalovaný správny orgán sa k uvedenému návrhu ani nevyjadroval. Pre úplnosť žalobca predmetný návrh na vykonanie dôkazu (resp. tvrdenie, že predmetnú skutočnosť môže potvrdiť jeho zamestnankyňa) žiadnym iným spôsobom nenamietal ani nevyžadoval. Žalovaný podotýka, že v danom prípade išlo o vyhodnocovanie obchodných podmienok žalobcu uvádzaných na internetovej stránke www.kurenjeZEN.sk.

„Je potrebné uviesť, že skutočnosť, že vo výroku oboch rozhodnutí sa nenachádzal odkaz na Inšpekčný záznam zo dňa 22.01.2014, nespôsobuje nezákonnosť či nepi rozhodnutia. Správny orgán k tejto skutočnosti pristúpil z toho dôvodu, že všetky zistené skutočnosti, ktoré boli podkladom k rozhodnutiu sú obsiahnuté v Inšpekčnom zázname zo dňa 21.01.2014. Nakoľko správny orgán pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal z Inšpekčného záznamu zo dňa 21.01.2014 nebolo potrebné vo výroku oboch rozhodnutí uvádzať Inšpekčný záznam zo dňa 22.01.2014 ako podklad k rozhodnutiu. Tento záznam je premietnutý v Inšpekčnom zázname zo dňa 21.01.2014. Žalovaný správny orgán uvádza, že predmetný Inšpekčný záznam zo dňa 21.01.2014 zahŕňa všetky vykonané kontroly zo strany správneho orgánu vrátane prerokovania záznamu zo dňa 17.02.2014 za prítomnosti konateľa žalobcu.

Žalovaný správny orgán pristúpil k zmene prvostupňového rozhodnutia z dôvodu bližšej konkretizácie skutkov, resp. obchodných podmienok uvedených na internetovej stránke žalobcu. Žalovaný zastáva názor, že tým, že prvostupňový orgán vo výroku svojho rozhodnutia neuviedol presne špecifikovanú obchodnú podmienku v znení uvádzanom na internetovej stránke žalobcu, napadnuté rozhodnutie by trpelo vadou, ktorá by mohla spôsobiť jeho nezákonnosť. Práve z toho dôvodu pristúpil k vyššie uvedenej zmene rozhodnutia a napravil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu. Žalovaný v žiadnom prípade nekonal v rozpore so zásadou dvojinštančnosti správneho konania, nakoľko predmetné obchodné podmienky boli uvedené v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, teda žalovaný nevykonal nové dokazovanie len doplnil výrok prvostupňového rozhodnutia o individualizáciu skutku a tým zamedzil nezákonnosti rozhodnutia, ktorým by sa mohlo stať.“

9. Na základe výzvy súdu zo 14.10.2016 danej v súlade s ustanovením § 106 ods. 1, posledná veta Správneho súdneho poriadku predložil žalobca súdu prostredníctvom právneho zástupcu repliku na vyjadrenie žalovaného zo 06.05.2015 - vyjadrenie z 25.10.2016 (č.1.60-62 spisu), v ktorom argumentoval nasledovne:

„ Samotný žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 6.5.2015 potvrdil, že k zmene prvostupňového rozhodnutia došlo z dôvodu „ bližšej konkretizácie skutkov, resp. obchodných podmienok“.

Inými slovami povedané, výroková časť prvostupňového rozhodnutia nešpecifikovala, v akom konkrétnom skutku, resp. akým konkrétnym ustanovením obchodných podmienok sa mal žalobca dopustiť porušení § 4 ods. 2 písm. c) a § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. Je pritom nepochybné, že výroková časť rozhodnutia musí obsahovať špecifikáciu

deliktu tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním. Pretože v danom prípade ide o rozhodnutie sankčného charakteru, bolo nevyhnutné presne vymedziť v prvostupňovom rozhodnutí za aké konkrétne konanie je žalobca postihnuteľný, a toto je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich presný popis skutku, ktorý je potrebný preto, aby skutok mohol byť sankcionovaný.

Význam výrokovkej časti správneho rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania, preto riadne formulovaný výrok v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je taká časť rozhodnutia, ktorú nemožno zameniť a z ktorej možno zistiť či a aká povinnosť bola porušená.

Nevyhnutnosť špecifikácie deliktu je plne súladná aj s medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky, keďže aj na rozhodovanie o správnych deliktoch dopadá požiadavka článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách.

Absolútne právne irelevantné je preto tvrdenie žalovaného, že predmetné ustanovenia, ktorými malo dôjsť k porušeniu zákona boli prípadne uvedené v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia.

Zmenou výrokovkej časti prvostupňového správneho rozhodnutia žalovaný spôsobil to, že ani len nie je zrejmé, akým konaním a použitím ktorých ustanovení obchodných podmienok sa mal žalobca dopustiť porušeniu citovaných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, za ktoré mal byť sankcionovaný a tieto ani nemohol namietat.

V dôsledku nedostatočnej a nepresnej špecifikácie samotného deliktu - protiprávneho konania - ktorého sa mal žalobca dopustiť ani nie je možné určiť a posúdiť naplnenie zákonných kritérií pre určenie výšky uloženej pokuty, ktorá má okrem iného prihliadať na charakter protiprávneho konania.

Kým výrok prvostupňového rozhodnutia považoval totiž za neprijateľnú podmienku (§ 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa) celú časť III. Obchodných podmienok „ Reklamačný poriadok " a za klamlivú obchodnú praktiku (§ 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa) celú časť II. Obchodných podmienok „Dodanie predmetu kúpy", výrok rozhodnutia žalovaného porušenia zákona videl len v jednotlivých konkrétnych ustanoveniach obchodných podmienok.

Takáto zmena výrokovkej časti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je podľa názoru žalobcu v rozpore so zásadou dvojinštančnosti konania a prieskum vecnej správnosti napadnutých rozhodnutí ani nie je potrebný, nakoľko by bol prejednaním rozhodnutia správneho orgánu v ďalšom konaní.

Bolo povinnosťou správneho orgánu vykonať navrhovaný dôkaz - výsluch svedka, ktorého žalobca riadne navrhol o to viac, že podnet od spotrebiteľa - kupujúceho na základe písomnej objednávky poukazoval na údajné tvrdenia pani Melicherovej odvolávajúcej sa na obchodné podmienky internetového obchodu.

Táto skutočnosť však z dokazovania pred správnym orgánom žiadnym spôsobom nevyplýva a nebola napriek návrhu účastníka správneho konania na vykonanie dôkazu verifikovaná, resp. nevykonanie dôkazu nebolo nijako odôvodnené.

Z písomnej objednávky spotrebiteľa žiadnym spôsobom nevyplýva, že by jej súčasťou boli aj obchodné podmienky internetového obchodu. Z tohto dôvodu ani nie je zrejmé, z akých skutočností správne orgány vychádzali pri konštatovaní porušenia zákona z uprednostňovania ustanovení obchodných podmienok.

Uvedené platí o to viac, že z vykonaného dokazovania v správnom konaní nebola preukázaná záväznosť obchodných podmienok a už vôbec nie je prednosť pred objednávacím formulárom, z ktorých premís žalovaný nepochybne vychádzal v dôsledku nedostatočne a nesprávnym spôsobom vykonaného dokazovania.

Vzhľadom na uvedené žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. “

10. Krajský súd v Košiciach ako správny súd v preskúmvanej právnej veci v konaní podľa Správneho súdneho poriadku preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie z 29.01.2015. ako aj obsah administratívneho konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a to v právnych medziach žaloby (§ 182 ods. 1 písm. e) SSP) a posudzujúc predmet konania podľa právnych kritérií všeobecnej správnej žaloby (§ 177 a nasl. SSP) a špecifik konania o správnej žalobe vo veciach správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP) dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Súd preto žalobu zamietol procesným postupom podľa § 190 SSP.

I I. Ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa, inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorátu so sídlom v Košiciach pre Košický kraj vykonali v dňoch 21.01. a 22.01.2014 u žalobcu inšpekciu v súvislosti s prešetrením písomného podania spotrebiteľa č. 1480/13, v ktorom zákazník žalobcu - sťažovateľ poukazyval na postup žalobcu ako predávajúceho pri odstúpení spotrebiteľa od kúpnopredajnej zmluvy. Spotrebiteľ v podaní č. 1480/13 uviedol, že dňa 05.12.2013 si osobne v predajni ZEN - Zelená energia s.r.o., Herlianska 59, Košice objednal tovar v celkovej cene 541,21 Eur a zaplatil zálohu vo výške 50,- Eur. O objednaní tovaru bol spísaný objednávací formulár, ktorý spotrebiteľ zaslal prvostupňovému správne orgánu v prílohe svojho podania. Na výzvu žalobcu sa dostavil do jeho predajne pre tovar 11.12.2013, kde podľa obsahu podania spotrebiteľa došlo k situácii, že chcel od kúpnej zmluvy odstúpiť, avšak ako to vyplýva z obsahu inšpekčných záznamov z 21.01.2014 a 22.01.2014 „*pod hrozbou straty zálohy, bol spotrebiteľ napokon donútený tovar kúpiť*“, s tým, že zamestnankyňa žalobcu sa odvolávala na obchodné podmienky internetového obchodu www.kurenjeZEN.sk.

12. Z obsahu inšpekčných záznamov z 21. a 22.01.2014 vyplýva, že inšpekcia u žalobcu bola zameraná predovšetkým na dodržiavanie ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Z obsahu výrokovvej časti prvostupňového rozhodnutia z 23.06.2014 a preskúmvaného rozhodnutia žalovaného z 29.01.2015, ako aj z odôvodnení týchto rozhodnutí je zrejmé, že administratívno-právnu zodpovednosť vyvodili u žalobcu správne orgány oboch stupňov zo

zistení o porušení ustanovení § 4 ods. 2 písm. c), § 5 ods. 1. § 7 ods. 1 a § 18 ods. 1,10 zákona o ochrane spotrebiteľa.

13. Správny súd obsah a právne zameranie administratívneho konania na zákon o ochrane spotrebiteľa považoval za potrebné zvýrazniť predovšetkým z toho dôvodu, že údaje na internetovej stránke žalobcu www.kurenieZEN.sk právne vyhodnotil zhodne so závermi správnych orgánov oboch stupňov ako právne záväzné údaje pre právne vzťahy medzi žalobcom a jeho potencionálnymi zákazníkmi v rámci internetového predaja tovaru majúce výrazný právny potenciál priamo ovplyvňovať obsah právnych vzťahov medzi predávajúcim a kupujúcim, a to aj s negatívnym právnym dopadom na spotrebiteľa. Správne orgány oboch stupňov podľa názoru súdu v administratívnom konaní právne zadefinovali tie časti údajov na internetovej stránke žalobcu (podľa jej stavu k 22.01.2014), ktoré vykazovali znaky protiprávnosti - rozporu s právnou úpravou danou zákonom o ochrane spotrebiteľa zameranou na ochranu konkrétnych spotrebiteľských práv a ich špecifik pri predaji v internetovom obchode.

14. Okrem znenia ustanovení § 4 ods. 2 písm. c), § 5 ods. 1, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1 a § 18 ods. 1,10 zákona o ochrane spotrebiteľa poukazuje súd aj na dôvodovú správu k zákonu č. 250/2007 Z.z. Za dominantné pritom považuje správny súd predovšetkým vymedzenie porušenia zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Povinnosti predávajúceho vo svojej štruktúre kopírujú práva spotrebiteľa na ochranu pred výrobkami, ktoré môžu spôsobiť zásah do právom chránených záujmov. **Výrobky a služby musia spĺňať zo strany predávajúceho kritéria tak, aby sa dostali ku spotrebiteľovi bez následných komplikácií.** Podľa obsahu dôvodovej správy k ustanoveniu § 4 zákona o ochrane spotrebiteľa sa v tejto súvislosti zároveň zakotvuje aj zákaz šikanovania spotrebiteľa, ktorý je v niektorých prípadoch zdanlivo pod tlakom predávajúceho, a toto postavenie môže byť zneužitý. Porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa správne orgány v danej právnej veci vyvodili zo znenia nimi konštatovanej neprijateľnej podmienky na internetovej stránke žalobcu, podľa obsahu ktorej *„Predávajúci nie je zodpovedný za prípadné škody spôsobené dopravcom (Slovenská pošta, kuriérska služba) s výnimkou dovozu tovaru našimi pracovníkmi. Tovar počas dopravy je ale riadne poistený. Pri preberaní je potrebné tovar poriadne skontrolovať aj napriek tomu, že naši dopravcovia sú spoľahliví a k poškodeniu dochádza len málokedy. Viditeľné poškodenie je potrebné vyznačiť na dodacom liste prepravcovi a bezodkladne nás informovať o tejto skutočnosti. Ak sa hodnoverne preukáže, že dodaný tovar bol vyexpedovaný v zlej kvalite, kupujúci má právo na bezplatnú výmenu za tovar v rovnakej hodnote.“* Súd v tejto súvislosti poukazuje popri všeobecnej právnej úprave kúpnej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (predovšetkým dotknutých ustanovení § 590, § 594 a § 599 ods. 1 OZ), najmä na zákonné ustanovenia upravujúce spotrebiteľské právo v rámci OZ. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vtedy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť

normy obchodného práva. Podľa § 614 ods. 6 OZ prevzatím veci prechádza na kupujúceho vlastníctvo kúpenej veci. Pri zásielkovom predaji prechádza vlastníctvo na kupujúceho prevzatím veci kupujúcim na mieste dodania ním určenom.

15. Vychádzajúc z hore uvedených právnych kritérií daných tak všeobecnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku, ako aj znením dotknutého ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa súd dospel k záveru, že formulovanie obchodnej podmienky žalobcom, podľa ktorej predávajúci nie je zodpovedný za prípadné škody spôsobené dopravcom, je potrebné považovať z právneho hľadiska za odklon od ustanovení spotrebiteľskej zmluvy o predaji tovaru, ktorý by bol v neprospech spotrebiteľa, pretože by prenášal dôkaznú povinnosť na spotrebiteľa. Daná formulácia podmienky prenášajúcej zodpovednosť za prípadné škody spôsobené dopravcom je podľa názoru súdu právne nesúladnom aj s ustanovením § 52 ods. 2. druhá veta OZ, ktoré sankcionuje neplatnosťou akúkoľvek dohodu, ktorej účelom je obchádzanie spotrebiteľského práva.

16. Pokiaľ ide o znenie ďalšej podmienky predaja tovaru na internetovej stránke žalobcu, podľa ktorej *„pri preberaní tovaru je potrebné tovar poriadne skontrolovať aj napriek tomu, že naši dopravcovia sú spoľahliví a k poškodeniu dochádza len málokedy* súd nad rámec právnych záverov správnych orgánov rovnako konštatuje, že formulovanie tejto podmienky je právnym odklonom smerom k obchodnoprávnej úprave, podľa ktorej má v zmysle § 427 Obchodného zákonníka kupujúci povinnosť prezrieť tovar podľa možnosti čo najskôr po prechode nebezpečenstva škody na tovare, pričom sa prihliadne na povahu tovaru. Daný odklon od spotrebiteľského práva vykazuje rovnako známky neplatnosti podľa § 52 ods. 2 OZ a navyše sťažuje postavenie spotrebiteľa pri uplatnení nároku z väd a kladie väčšie nároky na jeho odbornosť, čo je v rozpore s účelom spotrebiteľskej právnej ochrany.

17. Vo vzťahu k porušeniu ustanovenia § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (zrušeného s účinnosťou od 17.07.2014) uvedením nepravdivých údajov o sídle predávajúceho *„internetový portál ... je prevádzkový spoločnosťou...Partizánska 1351/25. 986 01 Filakovo* Uvedenie nepravdivých údajov o sídle predávajúceho bolo v administratívnom konaní preukázané a bolo v čase vydania rozhodnutia zakázané podľa § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd zároveň skúmal existenciu právnych podmienok podľa § 195, § 196 SSP pre prípadné zrušenie administratívneho rozhodnutia z dôvodov presahujúcich rozsah a dôvody žaloby, s prihliadnutím na zrušenie ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa v čase vydania druhostupňového rozhodnutia (29.01.2015) a dospel k záveru, že táto žalobcom nenamietaná skutočnosť nemala v konečnom dôsledku právny dopad na správnosť záverov správnych orgánov oboch stupňov, keďže predmetná zákonná zmena po obsahovej právnej stránke neodstránila povinnosť predávajúceho uvádzať všetky údaje s pravdivým obsahom, v danom prípade korešpondujúcim so stavom údajov na výpise z obchodného registra žalobcu ako predávajúceho.

18. Súd sa stotožnil aj so zisteniami správnych orgánov oboch stupňov poukazujúcich na porušenie ustanovení § 7 ods. 1 (v nadväznosti na ustanovenie § 8 ods. 1) a § 18 ods. 1,10 zákona o ochrane spotrebiteľa, tak ako boli skutkovo vymedzené v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia z 23.06.2014 a na neho nadväzujúceho preskúmaného rozhodnutia žalovaného z 29.01.2015. K formulácii obchodnej podmienky, podľa ktorej *„fotografie ponúkaného tovaru uvedeného na stránke, sú len ilustračné“*, súd poukazuje na

právnú dikciu ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu obyvateľov. Podľa § 8 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje, alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu, alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom produktu, ako sú jeho dostupnosť, vhodnosť, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo. Ilustračný charakter fotografie by mohol podľa názoru súdu spotrebiteľa zaviesť v otázke vyhotovenia a zloženia produktu, o ktorý má záujem, a preto takýto charakter fotografie je možné charakterizovať ako klamlivú obchodnú praktiku. Rovnaké právne hodnotenie a argumentácia súdu sa vzťahuje aj k ďalšej podmienke uvedenej na internetovej stránke žalobcu, podľa ktorej „**nezodpovedáme za chyby na internetovej stránke. V ponuke máme veľký počet položiek, dôvodom čoho môže byť vzniknutie alebo výskyt niečoho nezrozumiteľného alebo chybného. Po prijatí objednávky sme však povinný Vás informovať o dostupnosti a cene tovaru a tak potvrdiť objednávku**“. Vyhlásenie dodávateľa o zbavení sa zodpovednosti za chyby na internetovej stránke nie je v súčasnom právnom ponímaní postavenia spotrebiteľa prijateľné, nakoľko spotrebiteľ nemá možnosť ďalšieho overovania si údajov dostupných na internetovej stránke. A táto generálna klauzula pre zbavenie sa zodpovednosti dodávateľa by bola použiteľná pre akýkoľvek prípad, kedy by zaslaný tovar nesúhlasil s objednaným tovarom. Správne je preto podľa názoru súdu konštatovanie žalovaného v preskúmanom rozhodnutí, podľa ktorého údaje o tovare patria medzi hlavné znaky výrobku potrebné pre kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii. Aj napriek tomu, že po prijatí objednávky dodávateľ potvrdzuje dostupnosť a cenu tovaru, **nezasiela však už reálne fotografie, rovnako nekontroluje údaje o popise k produktu, čím spotrebiteľ nemusí dostať pravdivé informácie o tom, čo si objednal**. Súd v tejto súvislosti právne uzatvára, že rozhodnutie o uskutočnení obchodnej transakcie sa u spotrebiteľa tvorí v procese vybratia si tovaru na stránke na základe fotografie, popisu, ceny a následným zaslaním objednávky zo strany spotrebiteľa, a preto takéto ustanovenia obchodných podmienok („*nezodpovedáme za chyby na internetovej stránke...*“) napĺňa znaky nekalej obchodnej praktiky, pretože spotrebiteľ môže urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

19. K zisteniam inšpekčných orgánov poukazujúcim na ustanovenia § 18 ods. 1, 10 zákona o ochrane spotrebiteľa poukazujúcim na nedostatky týkajúce sa neuvedenia informácii ohľadom reklamačného konania a evidencie reklamácií, súd konštatuje na základe obsahu administratívneho spisu pravdivosť daných zistení prvostupňového správneho orgánu, ako aj skutočnosť, že správne orgány sa vysporiadali aj s námietkami žalobcu ohľadom sídla spoločnosti poukazujúc na to, že v čase vykonania kontroly inšpektormi prvostupňového správneho orgánu bolo podľa výpisu z obchodného registra sídlo spoločnosti (žalobcu) už zmenené.

20. Vzhľadom na hore uvedené dôvody správny súd dospel k záveru o existencii dôkazného stavu v rámci administratívneho konania týkajúceho sa predmetu inšpekcie vykonanej u žalobcu 21. a 22.01.2014 a tým aj dôvodnosti postupu administratívnych

orgánov pri vyvedení právnej zodpovednosti žalobcu podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Z obsahu odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného z 29.01.2015 je navyše zrejmé, že sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami (str. 5-9 rozhodnutia žalovaného z 29.01.2015), ktoré po obsahovej právnej stránke korešpondujú so žalobnými námietkami uvedenými v žalobe z 09.04.2015.

21. Za nedôvodné súd považoval aj námietky žalobcu procesnoprávnej povahy a taktiež vzťahujúce sa na vytýkanú nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného. Súd v tejto súvislosti zhodne s právnym názorom žalovaného konštatuje, že administratívny spis prvostupňového správneho orgánu a žalovaného obsahuje všetky dôkazy a listiny, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu a žalobca mal možnosť sa s nimi oboznámiť. Bez právneho dopadu na zákonnosť rozhodnutia je aj žalobcom vytýkaná chronológia uloženia listín obsiahnutých v administratívnom spise. Vo vzťahu k predmetnej námietke sa preto súd plne stotožnil aj s obsahom vyjadrenia žalovaného zo 06.06.2015 (bod 8 odôvodnenia tohto rozsudku), pričom sa súd stotožnil aj s obsahom ďalších konštatovaní žalovaného k obsahu námietok žalobcu procesnoprávnej povahy. Pokiaľ ide o výsluch žalobcom navrhutej svedkyne pani Melicherovej a neakceptáciu predmetného dôkazného návrhu v administratívnom konaní, súd dáva do pozornosti žalobcu ustanovenie § 34 ods. 4 Správneho poriadku, podľa ktorého vykonanie dôkazov patrí správne mu orgánu. Na vykonanie dôkazov je teda zo zákona oprávnený len správny orgán, ktorý je oprávnený vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhlí, a je taktiež oprávnený rozhodnúť, ktoré dôkazy netreba vykonať (najmä v prípade, ak ide o preukazovanie skutočností zjavné nepotrebných alebo zbytočných). Súd vzhľadom na právny záber administratívneho konania, ktorým bola inšpekčná kontrola obsahu obchodných podmienok uverejnených žalobcom na internetovej stránke www.kurenieZEN.sk nevzhladol právny dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného z dôvodu uvedenej námietky, keďže prvoradým dôkazným materiálom pre vyhodnotenie skutočností dôležitých pre vyvedenie administratívnej zodpovednosti žalobcu boli relevantné údaje obsiahnuté na internetovej stránke, a preto výsluchom svedkyne nemohol byť za žiadnych okolností ovplyvnený obsah týchto zistení, ktoré inšpektori SOI so sídlom v Košiciach pojali do inšpekčného záznamu z 21.01.2014 (teda nie do inšpekčného záznamu z 22.01.2014 vyhotoveného v predajni spoločnosti ZEN - Zelená energia, Herlianska 59, Košice - Košická Nová Ves).

22. Ďalej správny súd vo vzťahu k uloženej sankcii a vyvedeniu administratívnej zodpovednosti a žalobcom preferovanej možnosti ukončenia administratívneho konania podaním upozornenia kontrolovanému subjektu uvádza, že uložená sankcia podľa názoru súdu zodpovedá charakteru a závažnosti zistení v rámci administratívneho konania a potrebe účinnej ochrany spotrebiteľa v rámci právnych vzťahov vznikajúcich pri kontrolovanej forme predaja.

23. Pokiaľ ide o námietky žalobcu vzťahujúce sa na obsah výrokovej časti administratívneho rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, súd vychádza predovšetkým z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR vzťahujúcej sa na kvalitu administratívneho rozhodnutia a jeho výrokovej časti a zvyrazňujúcu zároveň skutočnosť, že správne konanie je potrebné z právneho hľadiska vnímať ako jednotný celok, v rámci ktorého je správny orgán druhého stupňa oprávnený vykonať v rámci odvolacieho konania také prípadné právne korekcie obsahu prvostupňového rozhodnutia, ktoré nemôžu narušiť

subjektívne práva účastníka konania viažuce sa na dvojinštančnosť administratívneho konania. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia žalovaného z 29.01.2015 vyplýva, že vo vzťahu k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) a § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa žalobcom iba doplnil výrokovú časť rozhodnutia o skutkové vymedzenie obsiahnuté už v samotnom prvostupňovom rozhodnutí, avšak v jeho časti odôvodnenie. Takýmto postupom žalovaného nedošlo k porušeniu dotknutých ustanovení Správneho poriadku (§ 53 - § 61, odvolacie konanie), pretože výrok rozhodnutia bol v dvoch častiach iba doplnený o konkrétnu citáciu žalobcom porušených zmluvných podmienok. Žalovaný ako odvolací orgán tak vo svojom rozhodnutí nedoplňal právne dôvody, na základe ktorých rozhodol orgán prvého stupňa, ale iba vo výroku doplnil citácie zo zmluvných podmienok uvedených na stránke dodávateľa (žalobcu). Nešlo teda o postup, ktorým by bol žalobca ukrátený na svojich právach z titulu odňatia možnosti konať pred správnym orgánom v rámci plnohodnotného dvojinštančného administratívneho konania.

24. Záverom správny súd vychádzajúc z potreby komplexného preskúmania právnych možností pre zrušenie preskúmaného administratívneho rozhodnutia žalovaného poukazuje na existenciu rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu pre Košický kraj č. 613/2014 z 25.02.2014, ktoré je obsahom administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa. Ide o rozhodnutie o námietkach žalobcu v súlade s ustanovením § 6 ods. 2 v spojení s ustanovením § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Predmetným rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť a ktoré je samostatným spôsobilým predmetom súdneho preskúmacieho konania v správnom súdnictve (rozsudok NS SR č.k. 4 Sžo/6/2015 zo 04.11.2015) prvostupňový správny orgán opatrením na mieste uloženým podľa § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 128/2002 Z.z. v platnom znení uložil žalobcovi povinnosť zmeniť obsah internetovej stránky na základe záverov obsiahnutých v inšpekčnom zázname z 21.01.2014. Ide teda o právoplatné rozhodnutie o predmete administratívneho konania v rozsahu záverov obsiahnutých aj v preskúmanom rozhodnutí žalovaného z 29.01.2015, nenapadnuté správnu žalobou žalobcu, z existencie ktorého je správny súd povinný vychádzať pri celkovom zhodnotení skutkového a právneho stavu veci.

25. Vzhľadom na hore uvedené dôvody súd žalobu zamietol ako nedôvodnú procesným postupom podľa § 190 Správneho súdneho poriadku a o trovách konania rozhodol podľa § 167 a nasi. SSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, nepriznal právo na náhradu trov konania.

26. Súd v preskúmanej právnej veci rozhodol v senáte jednohlasne (§ 3 ods.9, posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne mu sudu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu sudu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1,2 SSP).

V Košiciach dňa 2. februára 2017

JUDr. Pavol Nad'
predseda senátu

JUDr. Dana Bystrianská
člen senátu

JUDr. Marek Kotora
člen senátu